

Devastats

«Per allò de la desjudicialització de la política encara falta un Gloria que remogui la judicatura»

El Gloria eixampla els estralls del seu pas amb la mort. Com en una crònica anunciada, i malgrat els advertiments, el recompte de víctimes mortals ja no es pot fer amb els dits de la mà. I a Catalunya, on semblava que havíem après les lliçons de Protecció Civil fent cas de les recomanacions davant l'emergència, lamentablement no hem pogut esquivar la mort.

Una tempesta perfecta amb vent, rius desfermats a Girona, aigua a dojo, onatge desmesurat que inunda arrossars i esquinça el Delta de l'Ebre, gent reallotjada i confinada, evacuats, afectacions en la línia ferroviària, al servei d'aigua potable i al de subministrament elèctric. Pèrdues milionàries a la pagesia i entre els pescadors, als polígons industrials i als ports malmesos. Esllavissades i les allaus que poden venir. Quatre dies amb l'ai al cor que ho han capgirat tot.

La natura i els efectes de l'acció de l'home aguditzen els efectes de l'emergència climàtica que anem accelerant. El panorama és desolador, catastròfic. Catalunya engolida per un fenomen que, diuen els experts, seran més sovintejats. No és que el canvi climàtic hagi de venir, és que ja és aquí. Les temperatures del mar com una olla bullent. "Bullirà'l mar com la caçola n forn", deia Ausiàs March. Doncs aquesta ebullició, aquest mar de temperatures que es disparen, altera també pluviometria i tempestes.

Què hi podem fer? Els professors diuen que la destrossa de passeigs marítims, d'equipaments, i habitatges arran de mar estava prevista, perquè les platges són dinàmiques. També ho és el Delta de l'Ebre, però la manca de sediments, per mor dels pantans, i la reducció del seu cabal, a força de transvasaments, també fa complir el pronòstic.

Les desgràcies d'aquestes darreres setmanes, ja sigui Gloria, ja sigui l'accident d'IQOXE, la riuada del Francolí, el foc de la Ribera d'Ebre, ha fet anar amunt i avall del país, tant el president de la Generalitat com els seus consellers. Si la gravetat de la situació reclama la màxima atenció i dedicació del Govern català i tots els seus membres, només ha faltat el Suprem i els requeriments de la Junta Electoral Central perquè Quim Torra deixi la seva acta de diputat per la desobediència de les pancartes.

Tantes vegades com sentim reclamar interès pels problemes de la Catalunya real, ja és ben bé que la judicatura viu en la seva bombolla. Tancats, i al marge de la desfeta, el que sí que es constata és que l'anunciat canvi climàtic judicial no arriba. Per allò de la desjudicialització de la política encara falta un Gloria que remogui la institució.